

Mina systrar och jag

Ja så jag är då den talangfulla skribenten i familjen. Det har min familj bestämt. I min familj är vi mycket för att bestämma sådana saker.

Som att min ena storasyster, Maja, är duktig på datorer. För hon jobbar som testare. Egentligen vet ingen av oss hur det går till det där testandet. Men vi vet att det handlar om datorer. Alltså är hon duktig på datorer. Det betyder i sin tur att hon är duktig på allt vad tekniska prylar heter. Vilket i sin tur betyder att vi anlitar henne för all sorts tekniska problem. Typ installation av ny dvd-spelare. Inställning av tv-kanaler. Defragmentering av datorer. Alla typer av Internetproblem. Nedladdning av den rätta mobilsignalen. Och hjälp med att få igång en död mp3-spelare. Det är även henne vår mamma ringer till med panik i rösten när hon slagit på datorn och den inte lyssnar på det hon säger. Då får Maja sitta och försöka förklara för mamma hur hon ska använda musen och öppna Aftonbladets webb-tv så mamma kan ta del av det senaste skvallret i kändisvärlden. För sånt är viktigt och det är sånt här man sysslar med när man är duktig på det där med datorer. Det har vi bestämt.

Min äldsta syster, Catti, hon är duktig på det där med att laga mat. Alltid när man kommer till henne har hon hittat på en ny maträtt. Där äter man inte brända köttbullar och överkokta makaroner som man gör hos mig. Något som fick min expojkvän att lugnt och sansat tala om för mig att det var bättre om han skötte matlagningen av oss två. Så när jag kom hem från min tuffa dag på Södertörn så fick jag en tidning och order om att sätta mig i vardagsrummet tills maten var klar. För det var inte bara det att jag inte var så jätteduktig på det där med att laga mat, utan jag stökade oftast till det i köket också, genom min blotta existens tydligen. Och stöket ... ja det klarade han inte av så bra. Så det var tidning i soffan för mig. Synd att klaga på det arrangemanget.

Annat är det då som sagt med min äldsta syster som alltid lagar till exotiska rätter när man är där på besök. Och det är ingen idé att försöka fråga om receptet för hon har bara höftat sig fram och lagt i både ditt och datt. Så medan jag och min syster Maja febrilt försöker hinna med att anteckna varenda viktig ingrediens som hon sätter i den mustiga grytan så inser vi halvvägs in att vi aldrig kommer att kunna göra den här maträtten. För det är en skvätt vitt vin, kanske lite senap, möjligtvis honung, någon form av pesto, flingsalt är en självklar ingrediens, olivolja som hon har köpt i Italien, zucchini och en massa spännande kryddor som man aldrig ens hört talas om. Jag och Maja däremot vill ha det enkelt ... och ja vi har nog inte den rätta touchen heller, så vi står bara där som två fån och tittar på när Catti blandar och mixar och tillagar något helt underbart, som alltid.

Catti brukar se orolig ut och sucka när jag redogör för henne att jag hellre äter pulversoppa än att göra egen för att jag tycker att det verkar så krångligt. Trots att hon vid ett flertal tillfällen försökt lära mig och till och med skrivit ner olika recept till mig. Men det är bara så krångligt och jag menar det finns ju mikro. Det är väldigt bra att ha en matexpert i familjen för jag ringer alltid henne i vild panik när jag ska göra middag till någon annan och jag inte vet om jag gör rätt. Då ger hon mig tips och hjälper sin hysteriska lillasyster att exempelvis laga sin allra första köttfärssås till sin ickepojkvän en fin vårkväll någonstans i Södertälje. Catti

är vår matexpert, det har vi bestämt.

Och så jag då till sist. Jag är tydligen den som kan skriva. Eftersom alla har bestämt att jag är den där begåvade skribenten så anlitas jag för alla diverse skrivuppgifter. Jag får ge råd om julrimsformuleringar, personliga brev, födelsedagskort, begravningstal, 50-årssånger etc etc. Min familj har bestämt att jag är skribenten i familjen så då spelar det ingen roll vad jag skriver, för alla förslag jag ger blir alltid hyllade ändå ... Jag är ju trots allt en språkguru. Ibland kan mitt förslag bestå av: "Grattis på födelsedagen. Ha en underbar dag!" till en av mina systrar som tips på vad hon ska skriva på grattiskortet till sin kompis. Och jag får ändå en massa beröm för det. "Herregud vad duktig du är, brukar min familj ropa i kör!" Det där hade vi aldrig kommit på själva. Ja, du är verkligen begåvad du, du har fått den där gåvan, skrivandets gåva ... ja så är det bara!" För det har min familj bestämt.

Vi är mycket för att bestämma saker i min familj, så är det bara. Kanske har det att göra med den norrländska envisheten och våra rötter i en hel rad av lika bestämda personer. Vad vet jag. Hur som helst, så är vi. Hur är ni?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Glittra G med Poeter.se id #18181 innehar upphovsrätten